

Foto: PR.

Musikalsk ekvilibrisme

SCENE: Darwin mente, at mennesket har udviklet sig fra abe til menneske; multikunstner Carsten Knudsen vil i sit nye show demonstrere, at det for nogles vedkommende er lige modsat. Carsten Knudsen sætter showet sammen med en bred vifte af monologer, musikalske indslag, sange og klovnerier. Det er musikalsk ekvilibrisme - en jord-omrejse, hvor tilskuerne kan opleve både flamenco, mavedans, blues, jazz og folk. Showet kan opleves fredag 24. november kl. 20 i Guldsalen i Kulturhus Svendborg. [SISØ]

Foto: Michael Svenningsen.

Ind til benet

SCENE: Komiker Huxi Bach vil ind til benet. Ind til det vigtige. Eller i hvert fald ind til det, han synes er vigtigt. Det forsøger han at komme i sit nye onemanshow med titlen, ja - "Ind til benet". Det er vigtigt at komme derind, hvor det gør lidt ondt. Og når man er kommet derind, så skal man grine af det. Højt og længe. For ellers kommer vi ingen vegne. Huxi har taget guitaren med, når han optræder i Guldsalen i Kulturhus Svendborg - for alting går lidt lettere med en sang. Showet kan opleves lørdag 25. november kl. 20. [SISØ]

Trompeter, Thomsen og neonlys

MUSIK: Digter Søren Ulrik Thomsen har i selskab med en flok unge musiker, der går under navnet Det Glemte Kvarter, udgivet to albums - ét i 2001 og ét i 2016. 25. november lægger de vejen forbi Kulturmaskinen, hvor publikum får smagsprøver fra begge albums. Det første album, "Rystet spejl", byder på melankolske numre, mens andet album, "Power", i højere grad er lyden af ungdommen og storbyen. Al musikken kan opleves i en koncert, som indebærer scenografisk lysdesign og høj trompetmusik. [SØR]

Forfattermøde

SCENE: Tirsdag 28. november kl. 19 kan man sætte de små grå på arbejde, hvis man dukker op på Studenterhuset i Odense. Her afholdes nemlig Café Litnet, hvor man kan møde de to forfattere Martin Bager Wulff og Hanne Faldborg. Begge vil de læse op fra deres værker og fortælle om hvert sit forfatterskab. [SISØ]

- I takt med, at der bliver færre fysiske job, og behovet for en stærk krop på arbejdsmarkedet falder, stiger folks behov for at skabe stærke kroppe på motionscentrene. Der er kommet et andet blik i samfundet på fysik, konstaterer Anders Vægter Nielsen, der har skrevet en roman om sin tid som trappevasker. Foto: Michael Nørgaard.

INTERVIEW

Anette Hyllested
ahy@fyens.dk

BØGER: Det er hårdt at vaske trapper - et ensidigt og gentaget arbejde, som slider på kroppen. Om vinteren er det også koldt at vaske trapper - kulden bider hænderne røde. At være trappevasker er ikke et prestigefyldt job - enhver idiot kan finde ud af det - eller kan de? Forfatter Anders Vægter Nielsen kan vaske trapper. I to år var det hans hovederhverv i den ene opgang efter den anden i Vollsrose. Nogle af opgangene var hos beboere, som satte en ære i at bo pænt - hos andre drev affald ned ad væggene. Han fjernede det hele, støvsugede, vred klude op, vaskede og vaskede.

Anders Vægter Nielsen

blev en dygtig trappevasker, trapperne fik hans fysiske energi, men måtte dele den mentale med hans mange tanker om arbejdet. Tankerne førte til den lille bog "Trappevask", hvis hovedtema er arbejdsidentitet.

Anders Vægter Nielsen er 54 år. Han har en høj uddannelse. Han er cand.phil. med hovedfag i historie, har været lektor i historie på Odense Seminarium, højskolelærer og meget andet. Men de seneste 15 år har han levet af primært ufaglært arbejde.

- Jeg føler mig uendelig langt væk fra det, jeg var engang. Tanken om igen at skulle have et akademisk arbejde er hypotetisk for mig. Jeg kunne ikke drømme om at søge det, og jeg ville heller aldrig kunne få et sådant arbejde igen efter så mange år som ufaglært. Når jeg tænker

FAKTA

ANDERS VÆGTER NIELSEN

Født 1963 på Lolland. Opvokset på en gård.

Forfatter og ufaglært arbejder.

Uddannet cand.phil. i historie.

Single.

Har boet på Fyn i to omgange. Først som historielærer - de seneste cirka 15 år som primært ufaglært arbejder.

Bor i Skibhuskvarteret i Odense.

Har skrevet i mange år - blandt andet digt- og kortprosasamlingen "Speer 2" og sammen med Cindy Lynn Brown romanen "Mute".

Skriver i øjeblikket på en eksperimenterende historisk roman, der foregår under reformationen.

tilbage, var skrivebordet engang mit store skib. På den ene side følte jeg mig godt tilpas, og jeg var god til at

undervise. På den anden side var der noget galt. Jeg ville være forfatter, men undervisningsverdenen ødelagde mit

Trappevaskerens tanker

Anders Vægter Nielsen har en høj uddannelse, men foretrækker at arbejde som ufaglært. I to år vaskede han trapper i Vollsmose, og det har ført til en lille roman "Trappevask" om arbejdsidentitet.

Foto: Michael Nørgaard

være trappevasker. Den rummer fantasi, men bygger især på forfatterens egne erfaringer og tanker.

"Det drejer sig om den mentale indstilling.

Hvad? Bevar din glæde ved ikke at lære noget mere.

Det er sandt. Det er en glæde for mig. Det er frihed.

Jeg kan mit job. Du kan dit job.

Du er ikke en chimpanse. Husk glæden ved bare at være, være i det.

Det er næsten som at ikke-arbejde.

Åh, drømmen om at være. Bare være til.

Husk glæden ved, at ingen kræver at du udvikler dig.

Arbejdet og trapperne og blokkene bliver til en frihed, hvor jeg kan være og være til." (uddrag fra bogen)

Anders Vægter Nielsen har opdaget en frihed ved at være trappevasker. Han beskriver også stoltheden ved at kunne præstere et stykke fysisk arbejde, glæden ved at være fysisk trætt og ved at gøre noget færdigt, solidariteten med kollegerne, der stort set alle er af anden etnisk op-

Danskere bliver utrygge, hvis de ikke ved, hvad du laver, og i Danmark er du kun noget i kraft af dit arbejde. Hvis du falder i snak med mennesker i Sydeuropa, kan du sagtens føre en samtale i 10 minutter uden at nævne dit arbejde.

ANDERS VÆGTER NIELSEN

Sisyfos som trappevasker

BOGANMELDELSE

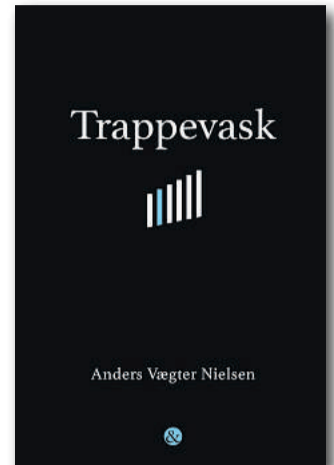
Af Ole Møller
kultur@jfmедier.dk

Mon ikke flere kender til den situation, at der til et lejemål er knyttet en forpligtelse til at vaske trappen? Man forblev alligevel en amatør på det felt. I Anders Vægter Niensens første helt selvstændige roman "Trappevask" har vi med en professionel at gøre. En ren ekspert i trappevask. Men også tidens svar på Sisyfos.

Der er ikke tale om en roman i gængs forstand. Dels holder Vægter Nielsen fast på sit lille rengøringstema, dels bevæger teksten sig kun langsomt frem, i varierede gentagelser, mod større perspektiver. Det er en slags litterær minimalisme, vi har med at gøre. Og gentagelsen ligger også i selve arbejdets art.

Så kunne man tro, at det ville kede en læser, men denne anmelders oplevelse var en anden. Man kan fanges ind af den langsomme rytme og udvikling af temaet. Det ændrer sig noget i et afsnit med titlen "Ærteplukkerne".

Det fremgår klart, at jegfortælleren går til sit arbejde med en blanding af stolthed og apati. Man kan ifølge fortælleren ikke være ligeglad med et arbejde, man skal have længe. "Ingen kan vaske trapperne så godt, så samvittighedsfuldt som jeg", lyder det, og man må nok give ham ret. Han er en suveræn "vasker", og det er han i et perfekt samarbejde med "fejeren" Ali, der er lungesyg. Men apatien bliver en form for sikkerhed for hovedpersonen. Selv kalder han sig for

Anders Vægter Nielsen: "Trappevask". Foto: Jensen & Dalgaard

både "selvudnævnt anfører" og "slave nr. et".

Der kommer et samfundsperspektiv ind i romanen på flere måder. Man bemærker, at den blok, som trappevasken foregår i, er en slags ghetto, og navnet Ali lyder også som en, der er kommet langvejs fra. "Kameldriveren fra Kuwait" bliver han kaldt. Fortælleren stiller det spørgsmål, om politikerne kender til realiteterne for "folk på gulvet", som det udtrykkes. Svaret ligger i spørgsmålet.

Der er en glæde ved at lade kroppen virke i bogen. "Husk glæden ved at blive fysisk trætt," lyder det. Men også: "Gid mit liv var fiktivt". Der er noget, der tyder på, at det fiktive vil spille en rolle i Anders Vægter Niensens liv. Det varsler denne lille, vellykkede roman.

ROMAN

★★★★★

ANDERS VÆGTER NIELSEN:

"Trappevask".

126 sider, Jensen & Dalgaard

rindelse end dansk, succesen ved sammen at udvikle systemer, så rengøringen glider lettere. Irritationen, når "turisterne" - folk i jobpraktik - dukker op og forstyrrer en ellers velmurt og stolt maskine af rutiner og aftaler. Nogle af "turisterne" engagerer sig ikke, trækker ikke deres del og ser ned på arbejdet.

Han skriver også om tvivlen. Om på den ene side at føle sig som den bedste trappevasker i verden og på den anden at være et nul, der udfører arbejde, enhver idiot kan finde ud af. Om at være i dilemma med sig selv.

"Enhver kan blive trappevasker.

Vi fjerner ting og snavs. Enhver idiot kan lære det.

Mange behøver ikke engang at lære det.

Der er håndslag at lære, men intet håndværk.

Vi skaber ingenting.

Vi fjerner ting.

Vi fjerner snavs." (uddrag fra bogen)

- Arbejdsidentitet er en svær størrelse, som jeg altid har haft det vanskeligt med og derfor også altid har været meget optaget af. For mig var det ikke et prestigetab at være trappevasker, men folk spørger jo, og jeg kan godt blive lidt trætt, når jeg for 120. gang skal forklare om mine egne valg, som jeg selv er cool med. Danskere bliver utrygge, hvis de ikke ved, hvad du laver, og i Danmark er du kun noget i kraft af dit arbejde. Hvis du falder i snak med mennesker i Sydeuropa, kan du sagtens føre en samtale i 10 minutter uden at nævne dit arbejde. Det kan du ikke i Danmark. Her identificerer vi os selv og hinanden med vores arbejde.

skriftsprog og tog mit uafhængige syn på verden omkring mig. Man kommer til at skrive og tænke på en bestemt måde, og jeg ville have nogle andre erfaringer og ikke lade mig begrænse. En forfatter undersøger både verden og sproget, siger han.

Anders Vægter har haft mange forskellige ufaglærte jobs og været glad for de fleste. Monoton fabrikarbejde vil han dog ikke.

Senest har han været servicemand på Danmarks Jernbanemuseum i Odense og været meget glad for det. Det sværeste ved at være ufaglært arbejdsmand er den svingende økonomi, siger han.

Livet som trappevasker

"Trappevask" er hverken et forsvar eller angreb på arbejdet. Hans lille roman er en enetale rundt om det at